

ŽUPANIJSKOM SUDU

putem

**OPĆINSKOG SUDA U OSIJEKU
Stalna služba u Valpovu**

Poslovni broj: O-551/2026

ŽALITELJICA: Marija Anović, OIB: 45196214032 iz Satnice, Goričani 24, zastupana po punomoćnici Ivi Lazić, odvjetnici u Zagrebu, Ivana Cankara 15

Ž A L B U

- I. Protiv rješenja Općinskog suda u Osijeku, Stalne službe u Valpovu poslovni broj O-551/2026-4 od 26. svibnja 2026., žaliteljica pravodobno podnosi žalbu i to :

zbog:

- pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja,
 - pogrešne primjene materijalnog prava,
 - te zbog toga što pobijano rješenje ne sadrži jasne i dostatne razloge o odlučnim činjenicama.
- II. Pobijanim rješenjem prvostupanjski sud prekinuo je ostavinski postupak iza pok. Ive Anovića te uputio žaliteljicu Mariju Anović da u roku od 30 dana pokrene parnični postupak protiv zakonskih nasljednika Izabele Anović, Rafaela Anovića i mlđb. Angele Anović radi utvrđivanja sastava ostavine.

Takva odluka nije pravilna niti zakonita.

Prvostupanjski sud svoju odluku temelji na zaključku da je među nasljednicima nastao spor oko sastava ostavine te da je pravo žaliteljice manje vjerojatno od prava ostalih nasljednika.

Međutim, takav zaključak nema uporište u sadržaju spisa niti u činjenicama utvrđenim tijekom ostavinskog postupka. Naime, žaliteljica je tijekom ostavinskog postupka postavila zahtjev za izdvajanje jedne polovice imovine na ime bračne stečevine, budući da je predmetna imovina stečena tijekom trajanja bračne zajednice između nje i pokojnog ostavitelja. Navedeni zahtjev nije osporen od strane nasljednika protiv kojih je žaliteljica upućena na parnicu.

Naprotiv, iz podneska punomoćnika nasljednika Izabele Anović, Rafaela Anović i Barbare Anović kao zakonske zastupnice mldb. Angele Anović izričito proizlazi da su isti suglasni sa zahtjevom Marije Anović za izdvajanje 1/2 imovine na ime bračne stečevine.

Dakle, između žaliteljice i navedenih nasljednika ne postoji spor glede prava žaliteljice na izdvajanje bračne stečevine. Upravo zbog toga nije jasno na temelju kojih činjenica sud zaključuje da je pravo žaliteljice manje vjerojatno.

Pobijano rješenje u tom dijelu ne sadrži nikakvo obrazloženje.

Sud samo paušalno navodi da je među nasljednicima nastao spor oko sastava ostavine, ali ne navodi koja je činjenica sporna, između kojih osoba postoji spor niti zbog čega smatra da bi upravo pravo žaliteljice bilo manje vjerojatno od prava ostalih nasljednika.

Time je žaliteljici onemogućena učinkovita kontrola zakonitosti i pravilnosti pobijanog rješenja.

- III. Iz stanja spisa proizlazi da se eventualni spor ne odnosi na pitanje bračne stečevine, već na tvrdnju pojedinih nasljednika da je njihov nužni dio povrijeđen darovanjem nekretnine zakonskom nasljedniku Živku Anoviću za života ostavitelja.

Naime, navedeni nasljednici traže da se u ostavinsku masu uračuna vrijednost dara koji je ostavitelj za života dao svom sinu Živku Anoviću kako bi se moglo utvrditi postoji li povreda njihova nužnog dijela.

Dakle, upravo navedeni nasljednici iznose činjenice na kojima temelje svoja prava te tvrde da su zbog darovanja zakinuti u svom nužnom dijelu.

- IV. Slijedom toga, ako uopće postoji spor koji nije moguće riješiti u ostavinskom postupku, tada se isti odnosi na tvrdnje tih nasljednika, a ne na tvrdnje žaliteljice. Žaliteljica ničime ne osporava njihova nasljedna prava niti osporava njihovo svojstvo nasljednika, već samo zahtijeva izdvajanje svog suvlasničkog dijela imovine koji predstavlja bračnu stečevinu i koje su joj svi sudionici u postupku priznali.

Posebno se ističe da sud uopće nije obrazložio kakav bi tužbeni zahtjev žaliteljica trebala postaviti u parničnom postupku na koji je upućena.

Naime, žaliteljica ne tvrdi da određena imovina ulazi u ostavinsku masu, već upravo suprotno, tvrdi da dio imovine ne predstavlja ostavinsku imovinu jer se radi o njezinoj bračnoj stečevini.

Istodobno, nasljednici protiv kojih je upućena na parnicu takvu tvrdnju ne osporavaju. U takvoj situaciji potpuno je nejasno protiv koga bi žaliteljica trebala

podnijeti tužbu, koje bi pravo trebala dokazivati te kakav bi tužbeni zahtjev uopće mogla postaviti.

- V. Žaliteljica nema pravni interes pokretati parnični postupak radi utvrđivanja činjenica koje među strankama nisu sporne. Prvostupanjski sud nije mogao žaliteljicu uputiti na parnicu samo zato što smatra da sastav ostavine nije do kraja razjašnjen.

Odredbe Zakona o nasljeđivanju u članku 225. propisuju da se na parnicu upućuje stranka čije je pravo manje vjerojatno, pri čemu sud mora konkretno obrazložiti koja su prava međusobno suprotstavljena i zbog čega jedno od njih smatra manje vjerojatnim. Takva analiza u pobijanom rješenju potpuno izostaje.

- VI. Slijedom svega navedenoga proizlazi da je prvostupanjski sud pogrešno utvrdio činjenično stanje, pogrešno primijenio materijalno pravo te propustio dati jasne i dostatne razloge o odlučnim činjenicama.

Stoga žaliteljica predlaže da drugostupanjski sud uvaži ovu žalbu, ukine rješenje Općinskog suda u Osijeku, Stalne službe u Valpovu poslovni broj O-551/2026-4 od 26. svibnja 2026. te predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje.

MARIJA ANOČIĆ
po pun: